

آیا در زمان های آخر شهر بابل بازسازی خواهد شد؟ (مکاشفه فصل های ۱۷ - ۱۸)

آیا در زمان های آخر شهر بابل بازسازی خواهد شد؟ (مکاشفه فصل های ۱۷ - ۱۸)

خوانندگان کتاب مکاشفه از گزارش یوحنا درباره شهر بابل در زمان های آخر، حیران و شگفت زده شده اند. جالب است بدانید مکاشفه شامل ۴۰۴ آیه می باشد که ۴۴ آیه فقط به بابل اختصاص یافته. این تعداد آیه حدود یازده درصد مکاشفه را تشکیل می دهد.

نخستین اشاره به شهر بابل در کتاب مقدس، در پیدایش فصل های ۱۰ - ۱۱ یافت می شود. این شهر چند نسل بعد از طوفان نوح تاسیس شد.

“شنعار”: خاستگاه بابل بود (پیدایش فصل ۱۰ آیه ۱۰). دشت بین رودهای دجله و فرات برای بنای برجی که سر به فلک می کشید، مکان ایده آل بود. به نظر می

رسد که مخلوط نسل های سام، یافث و حام در احداث شهر بابل و برج بلند، با یکدیگر مشارکت و همکاری کرده اند. تمرکز جمعیت در یک منطقه، عصیان بر علیه حکم خداوند بود (پیدایش فصل ۹ آیه ۱).

آن ها در سرپیچی مستقیم از حکم خدا مبنی بر تکثیر شدن و پر کردن زمین، نقشه کشیدند که از طریق وحدت و تمرکز، قدرتمند شوند. شهر و برج موجب پیوند مردم با یکدیگر شده، امنیت نظامی و سلطه سیاسی را تضمین می کرد. شاید این قوم از حمله اقوام دیگر در ترس و وحشت به سر می بردند.

در مقایسه با روستاهای کوچک، دورافتاده و آسیب پذیر، شهر بابل از جمعیت متمرکز، معماری زیبا و امنیت برخوردار بود. خداوند مخالف شهر بزرگ با ظاهر پر زرق و برق نیست. او می خواست به جای یک شهر، شهرهای بزرگ و کوچک دیگر نیز تاسیس شود. در ضمن خداوند امنیت کسانی که به مناطق دیگر مهاجرت می کردند، تضمین می کرد. اقامت در یک منطقه مانع بزرگی برای پیشرفت جامعه انسانی در دراز مدت ایجاد می کرد. مثلا معادن و مواد اولیه برای گسترش شهر و تولید در یک منطقه متمرکز نبود.

بسیاری از معادن در مناطق دور قرار داشتند. پراکندگی مردم سبب اکتشاف منابع طبیعی و مناطق ناشناخته می گردید. یا اگر قحطی حادث می شد، اهالی تنها منطقه مسکونی دنیا نمی دانستند آیا در نقاط دورتر به غذا دسترسی خواهند داشت یا خیر. اگر زلزله شدیدی رخ می داد، شاید نژاد بشری کاملا نابود می شد. شاید سرایت بیماری های کشنده نیز عامل انقراض انسان ها می گردید.

هم چنین به علت نوع سیستم حکومتی، فقط عده معدودی ثروتمند بودند و اکثر مردم تبدیل به برده می شدند. بدین ترتیب، استعداد بسیاری از مردم شکوفا نمی شد و اختراعات بسیار معدود بود. در ضمن سفر و سیر و سیاحت هرگز انجام

نمی‌شد. هیچکس این شجاعت و انگیزه را نداشت، منطقه پرجمعیت را ترک گوید و به نواحی غیرمسکونی و ناشناخته سفر کند. اگر کسانی هم مخالف حکومت بودند و از شهر می‌گریختند، حکومت و سرزمین دیگری وجود نداشت تا از آنان حمایت و پشتیبانی نماید.

اولین داوری خداوند در بعد از طوفان بزرگ، به وقوع پیوست. مهم نبود که چه تعداد افراد با تکبر علیه خدا در ستیز بودند. خداوند نقشه خود را تحقق بخشید. او در بابل فقط با تغییر دادن زبان مردم، هماهنگی آن‌ها را غیرممکن ساخت. هر خانواده یا طایفه با زبان خاص خود از بابل خارج شدند. خدا از طریق پراکنده کردن اهالی شهر بابل، هدف خود را به اجرا درآورد. آنچه را خداوند خواست، به اجرا درآورد.

بابل به معنی “دروازه خدا” می‌باشد، ولی کتاب مقدس لقب درست‌تر را به آن اطلاق می‌کند: “اختلاف” یا “مشوش ساخت”.

بابل، شهری که بعدها در کتاب مقدس بدل به سمبول نظام جهان عاصی نسبت به خدا و سمبل ستمگری بر قوم اسرائیل شد. در مکاشفه فصل ۱۸، از “بابل” برای معرفی اتحادیه مادی گرایانه و منکر خدا استفاده می‌کند که اضمحلال آن، پیروزی نهایی مسیح را مشخص می‌کند.

برخی از مفسران کتاب مقدس معتقدند که بابل در خاور میانه بازسازی شده. اشاره آن‌ها به شهرهای مدرن و ثروتمند کشورهای نظیر قطر و امارات است. عده‌ای هم بر این باورند که منظور از بابل، شهر نیویورک است. محلی که مرکز تجارت جهانی می‌باشد. بعضی هم اتحادیه اروپا را سمبل بابل معرفی می‌کنند.

اگر مکاشفه را با دقت بخوانیم، فصول آخر به شرح اورشلیم جدید که توسط خدا ساخته شده، می‌پردازد. در فصل‌های ۱۷ - ۱۸ به وضوح و روشنی از شهر بابل

سخن می گوید. شهری که سرانجام خدا آن را نابود می سازد.

چرا شهر بابل دوباره ساخته خواهد شد؟

برخی از کارشناسان کتاب مقدس معتقدند که این شهر در کنار رود های دجله و فرات و در منطقه ای که ذخایر نفت وجود دارد، ساخته می شود. هم اکنون عراق به مرکز استقرار ارتش های شرق و غرب دنیا تبدیل شده. شکی نیست که در آینده، این سرزمین به پایگاه نظامی بین المللی بدل خواهد شد و به تدریج زمینه برای ساخت چنین شهری مساعد می گردد. این شهر جدید، مرکز اصلی اقتصادی/ سیاسی ملل جهان خواهد بود (مکاشفه فصل ۱۸).

اما این شهر عظیم، ناگهان ویران می شود (فصل ۱۸ آیات ۶- ۱۰). ویرانی بابل سریع خواهد بود و از صفحه روزگار برای همیشه محو می شود. احتمالاً توسط بمب هسته ای نابود خواهد شد. در آن روز مردم جهان از طریق تلویزیون و اینترنت شاهد ویرانی این شهر خواهند بود. یوحنا در روایا می بیند که بازرگانان اشک خواهند ریخت و برای نابودی این شهر و ثروت های شان سوگواری خواهند کرد (آیه ۱۱).

نویسنده مقاله: مهران پورپشنگ